

Pytanie na śniadanie

1 października 2014 r. przedstawiciele Instytutu Politologii - dr Łukasz Młyńczyk (z-ca dyrektora Instytutu) i student II roku *politologii* - Krzysztof Łoziński, na zaproszenie 2 Programu Telewizji Polskiej gościli w programie *Pytanie na śniadanie*. Wraz z rozpoczynającym się w Polsce nowym

rokiem akademickim tematem spotkania była możliwość podjęcia darmowych studiów dziennych przez osoby po 40. roku życia. Rozmowę prowadzili Iwona Radziszewska i Łukasz Nowicki. Gospodarzy interesowało, w jaki sposób odbywają się zajęcia, skąd pomysł i możliwość studiowania w takim trybie, pytali o prawa i obowiązki studentów, wrażenia po pierwszym roku studiów oraz o inne, poza politologią, kierunki, które można studiować na Uniwersytecie Zielonogórskim na podobnych zasadach. Na koniec sympatyczni prowadzący sami zastanawiali się nad podjęciem drugiego kierunku studiów.

Należy nadmienić, że taką formułę studiowania udało się zareklamować w ogólnopolskiej telewizji w programie emitowanym na żywo, który dociera do widowni mogącej być zainteresowaną podjęciem studiów na naszej Uczelni.

Instytut Politologii od roku akademickiego 2013/2014 wprowadził studia w formule 40 plus, pozwalającej na podjęcie studiów przez osoby pracujące, bez konieczności

płatności jak w przypadku studiów niestacjonarnych. Było to odpowiedzią na oczekiwania mieszkańców Zielonej Góry i okolic, których nie stać na studia odpłatne albo zwyczajnie szukających możliwości dokończenia się czy poznania nowych osób. Warto pamiętać, że studenci zachowują wszystkie prawa studenckie bez względu na rok urodzenia, ponieważ po zmianie przepisów o szkolnictwie wyższym zniesiono limit wieku pozwalający na podjęcie studiów w trybie dziennym. Zajęcia odbywają się w dni powszednie w godzinach od 16.00 do 21.00.

Piotr Pochyły

ŹRÓDŁO: HTTP://PYTANIEANSNIADANIE.TVP.PL/17060029/DRUGI-KIERUNEK-STUDIOW-ZA-DARMO

WYDZIAŁ INŻYNIERII LĄDOWEJ I ŚRODOWISKA

_I SPŁYW INŻYNIERA

13 czerwca 2014 r. studenci, pracownicy oraz sympatycy Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska (łącznie 160 osób) wzięli udział w **Pierwszym Spływie Inżyniera**.

Inicjatorem i koordynatorem spływu była **dr hab. Urszula Kołodziejczyk, prof. UZ**. Imprezę współorganizowały koła naukowe: Studenckie Koło Naukowe „Skamieniali”, Studenckie Koło Naukowe „Czysta Woda” oraz Koło Naukowe „Młodych PZITB”. Sponsorami byli: Parlament Studencki Uniwersytetu Zielonogórskiego, Przedsiębiorstwo Martinez - Lubrza, Ecoverde - Zielona Góra, C.K. Ziemięcin - Zielona Góra, PTPNoZ - Oddział Ziemi Lubuskiej, Sikora Limited - Łągów Lubuski, BHE Sp. z o.o. - Zielona Góra, Stal-Al - Lubsko, Pracownia Usługowo-Projektowa dr. inż. A. Rojna - Słubice, Fundacja im. Maurycego Beniowskiego - Nowa Sól, Wodzirej Hektor oraz wielu innych sympatyków imprezy, zobligowanych do działań na rzecz Spływu przez prof. U. Kołodziejczyk.

Przygotowania trwały kilka miesięcy, ale najważniejszymi działaniami były: pomysł, ustalenie trasy, znalezienie

sponsorów i pokonanie wielu nieprzewidywalnych trudności organizacyjnych. Jednak dzięki niezwykle zaangażowaniu wielu osób, impreza udała się na medal!

13 czerwca 2014 r. o godzinie 8.30 z parkingu przed Instytutem Inżynierii Środowiska UZ wyruszyły trzy autokary wypełnione uczestnikami I Spływu Inżyniera, oczekującymi wielkiej przygody.

Wszyscy uczestnicy spływu otrzymali okazjonalne koszulki, czapki oraz stosowne instrukcje:

1. JAK SIĘ UBRAC?

- _swobodnie - weź pod uwagę ryzyko zamoczenia i pobrudzenia odzieży,
- _zabierz dodatkowo suche majtki (na wypadek nieplanowanej kąpieli),
- _na nogi włóż wygodne obuwie (mogą być sandały),
- _w przypadku planowanego zwiedzania klasztoru w Gości-kowie-Paradyżu zapakuj strój zakrywający odpowiednie członki.

2. CO ZABRAĆ?

- _dobry humor - pamiętaj o uśmiechu,
- _napój bezalkoholowy,
- _okulary przeciwsłoneczne,
- _czapkę (otrzymasz ją od organizatorów),
- _t-shirt - (otrzymasz ją od organizatorów),
- _krem z filtrem przeciwsłonecznym,

PAMIĄTKOWE ZDJĘCIE PRZED INSYTUTEM INŻYNIERII ŚRODOWISKA – PRZYGODĘ CZAS ZACZAĆ, FOT. P. PŁONKA

WSZYSTKIE MIEJSCA ZOSTAŁY WYPRZEDANE JEDNEGO DNIA – P.JODCZYK I M. TOMASZEWSKA, FOT. J. MOŃKO

NAD CAŁOŚCIĄ, CZUWAŁA PROF. U. KOŁODZIEJCZYK – OSTATNIE USTALENIA Z MGR. INŻ. T. BUTRYMOWICZEM, FOT. J. MOŃKO

KTÓRY KAJAK WYBRAĆ...? FOT. P. PŁONKA

A PRZECIŻ MIAŁO BYĆ TAK ŁATWO – A. SZUMAŃSKA, FOT. J. MOŃKO

preparat na komary i inne menty,
 kurtkę przeciwdeszczową,
 worek na śmieci,
 telefon komórkowy (najlepiej w folii i na smyczy).

3. JAK PŁYNAĆ?

koniecznie załóż kapok (to nie wstyd, lecz obowiązkowy ubiór każdego profesjonalnego kajakarza),
 bezpiecznie i powoli wsiadaj oraz wysiadaj z kajaka - pamiętaj, że „fikołki” się zdarzają i zawsze możesz się zmoczyć,
 pilnuj swojego kajaka i wiosła,
 podczas płynięcia nie wykonuj żadnych gwałtownych ruchów,
 zachowaj rozsądną odległość od sąsiednich kajaków,
 przy przeszkodach wykaż spokój i rozsądek,
 zwracaj uwagę na innych kajakarzy,
 nie płyn poza wyznaczoną trasą,
 dbaj o środowisko naturalne - śmieci zapakuj do swojego worka (po spływie pozostaw go w kajaku),
 pamiętaj - spływ to nie wyścig - zatrzymaj się, pomyśl i dopiero wtedy działaj.

4. KTÓREJDY PŁYNAĆ (mapa)

Godzinę później uczestnicy spływu odprawiali się ze stacji wodnej Martinez w Lubrzy. Dzięki doświadczeniu organizato-

rów, w tym M. Maciejewskiego i A. Lachowicza (studentów UZ), odprawiono 80 kajaków w niespełna 25 minut. Jak ocenił imprezę Ryszard Skonieczek, wójt gminy Lubrza, pod względem organizacyjnym to było mistrzostwo świata w kajakarstwie rzeczno-jeziornym!

A potem było już tylko wiostowanie oraz ... kwitnące nenufary, szuwary, dzikie kaczki, łabędzie i piękne widoki. Najważniejsze były jednak badania naukowe jakie studenci przeprowadzili podczas spływu. Ich celem była ocena funkcjonowania oczyszczalni ścieków w Lubrzy i jej wpływu na jakość wód rzeki Paklica - badania prowadzili członkowie koła naukowego Czysta Woda pod kierunkiem dr inż. Barbary Jachimko. Inne badania naukowe dotyczyły wpływu wód rzeki Paklicy na stan obiektów hydrotechnicznych Pętli Boryszyńskiej - badania prowadzili członkowie koła naukowego Skamieniali pod kierunkiem dr hab. U. Kołodziejczyk, prof. UZ.

- 1_GROCHÓWKA JEST SUPER – M. RUDYK
- 2_JESZCZE TYLKO ŁYK KAWY I RUSZAM DALEJ – PROF. P. ALAWDIN
- 3_PAN DZIEKAN WILIŚ PROF. J. MARCINOWSKI MIAŁ STRACH W OCZACH
- 4_DAM RADĘ – DR INŻ. S. GIBOWSKI, FOT. J. MOŃKO
- 5,6_A NA ZAKOŃCZENIE ZATAŃCZMY

FOT. J. MOŃKO

W przerwie spływu był postój na polanie i ciepły posiłek. Uczestników spływu czekało jednak następne prawdziwe wyzwanie: Jezioro Paklicko Wielkie o głębokości 22,5 m i powierzchni 1,96 km², do pokonania przy silnym wietrze.

Dalej było łatwiej, ... przepłynęto urokliwą rzeką Paklicą, chociaż i tutaj porośnięte trzciną brzegi oraz powalone drzewa zmuszały do dodatkowej gimnastyki.

Podczas 5-ciogodzinnej trasy, liczącej około 15 km (z Lubrzy do Gościkowa-Paradyża), uczestnicy spływu mieli zapewne niezwykle atrakcje:

– wioślarską siłownię na świeżym powietrzu (wśród swoich kolegów i wykładowców),

– kontakt z przyrodą (meandry, trzciny, bobry, dziki, tabędzie, orły bieliki, perkozy, łyski),

– wykład z historii (obiekty militarne i hydrotechniczne Międzyrzeckiego Rejonu Umocnionego, klasztor pocysterski w Paradyżu).

Po zakończeniu spływu, autokary przewiozły uczestników spływu z Paradyża do Ośrodka Wypoczynkowego Martinez w Lubrzy. Tam oczekiwał kolejny ciepły posiłek, a ponadto - podsumowanie imprezy.

Były gratulacje dla uczestników wyprawy oraz podziękowania kierowane do władz UZ, sponsorów i organizatorów. Spływ zakończono biesiadnymi tańcami, inicjowanymi przez Wodzireja Hektora (studenta UZ M. Rudyka), który oryginalną muzyką porwał wszystkich do zabawy, bez względu na wiek i pozycję zawodową.

Bogatsi o niepowtarzalne wrażenia i nowe doświadczenia uczestnicy spływu pożegnali się i odjechali do Zielonej Góry.

Ahoj przygodo!

Marta Gortych

Seminarium Audyt bezpieczeństwa ruchu drogowego - dwa lata doświadczeń po implementacji Dyrektywy Unijnej

16 czerwca 2014 r. na Wydziale Inżynierii Lądowej i Środowiska Uniwersytetu Zielonogórskiego odbyło się Seminarium Audyt bezpieczeństwa ruchu drogowego - dwa lata

doświadczeń po implementacji Dyrektywy Unijnej. Organizatorem był Zakład Dróg i Mostów WILŚ UZ kierowany przez prof. Adama Wysokowskiego oraz Lubuska Rada BRD przy Marszałku Województwa Lubuskiego. W seminarium wzięli udział przedstawiciele Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad, Zarządu Dróg Wojewódzkich w Zielonej Górze, powiatów lubuskich i Wojewody Lubuskiego, członkowie Lubuskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa oraz Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Komunikacji.

Spotkanie otworzył dziekan WILŚ, prof. Jakub Marcinowski, który w swoim wystąpieniu podkreślił wagę rozwiązań inżynierskich dla bezpieczeństwa ruchu drogowego oraz znaczenie uregulowań prawnych w tym zakresie na poziomie krajowym i europejskim. Przytoczył chronologię powstawania dyrektyw unijnych dotyczących siedlisk oraz ptaków mających doniosłą wagę w planowaniu i budowie dróg i dyrektywy nr 2008/96/WE o zarządzaniu bezpieczeństwem infrastruktury drogowej, która jako tzw. „ludzka” jest uzupełnieniem dyrektyw dotyczących fauny i flory. Określił, że WILŚ, na którym istnieje specjalność drogowa jest właściwym miejscem, gdzie lubuscy specjaliści zajmujący się bezpieczeństwem ruchu drogowego mogą wymieniać się doświadczeniami i wypracowywać nowe inicjatywy służące podniesieniu poziomu działań w tym zakresie w województwie lubuskim. Dzięki współpracy WILŚ z niemieckim partnerem z Bauhaus-Universität z Weimaru możliwa jest wymiana wiedzy o charakterze przygranicznym i zarazem międzynarodowym.

Przedstawiciele GDDKiA, SITK, LOIB oraz LR BRD zaprezentowali główne obszary swojej działalności z uwzględnieniem tematyki drogownictwa i bezpieczeństwa ruchu drogowego. Prezentacja ta pokazała, że w województwie lubuskim istnieje duży potencjał inżynierski, znający specyfikę budownictwa drogownictwa i zarządzania drogami oraz związanej z tym problematyki brd. Świadomość ta umacnia ideę organizowania seminarium, jako bardzo potrzebnego forum wymiany wiedzy w tej dziedzinie.

Bezpieczeństwo ruchu drogowego jest problemem szeroko znany w społeczeństwie. Media podają statystykę wypadków drogowych, z której wynika, że na 100 wypadków dziennie, które średnio mają miejsce w Polsce przypada około 10 osób zabitych, a około 150 osób zostaje rannych.

W roku 2013 zginęło na polskich drogach 3,3 tys. osób, czyli prawie tyle ile liczy miasto Małomice w województwie lubuskim. Zauważalna jest tendencja malejąca w liczbie wypadków w ostatnim dziesięcioleciu, ale ciągle w Polsce liczba ofiar utrzymuje się na najwyższym poziomie spośród krajów Unii Europejskiej i wynosi ponad 90 zabitych w wypadkach drogowych na 1 mln mieszkańców.

Ogromny problem społeczny wymaga skutecznych działań, które są podejmowane przez policję, zarządców dróg oraz ośrodki naukowe. Utrzymujące się na wysokim poziomie zagrożenie w ruchu drogowym świadczy o tym, że działania te wymagają dalszego doskonalenia.

Zarządzanie bezpieczeństwem infrastruktury drogowej jest przedmiotem Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/96/WE z dnia 19 listopada 2008 r. Dyrektywa zobowiązuje państwa członkowskie do ustanowienia i wdrożenia procedur dotyczących przeprowadzania przez państwa członkowskie ocen wpływu na bezpieczeństwo ruchu drogowego, audytów bezpieczeństwa ruchu drogowego, zarządzania bezpieczeństwem sieci drogowej i kontroli bezpieczeństwa ruchu drogowego. Takie szerokie i skoordynowane na wielu poziomach podejście do brd wymaga zaangażowania licznej wysokokwalifikowanej kadry inżynierskiej. Dlatego Dyrektywa zaleca szkolenie specjalistów do oceny bezpieczeństwa dróg zwanych audytorami bezpieczeństwa ruchu drogowego.

Polska zobowiązana przez Dyrektywę do wprowadzenia procedur oceny brd. W dniu 13 kwietnia 2012 r. przyjęła ustawę o zmianie ustawy o drogach publicznych oraz niektórych innych ustaw. Wypełniając wymagania unijne Ustawa z dn. 13.04.2012 wprowadza obowiązek wykonywania audytów brd na drogach transeuropejskiej sieci drogowej obejmującej drogi krajowe. Jednak Dyrektywa zaleca też stosowanie tych procedur na pozostałych drogach, jako podręcznika dobrych praktyk w zakresie brd.

Jak widać problematyka ta posiada wysoką rangę w UE, a od dwóch lat istnieje prawna regulacja bezpieczeństwa drogowego również w Polsce. Organizatorzy seminarium zaproponowali dyskusję o tym czy takie umocowanie brd w systemie prawa krajowego przekłada się na praktykę i sięgają do doświadczeń tych zarządców dróg, którzy w trosce o bezpieczeństwo użytkowników dotychczas wdrożyli procedury audytu brd lub zamierzają tego dokonać.

W ramach seminarium pracownicy Zakładu Dróg i Mostów UZ zaprezentowali dwa referaty: dr inż. Józef Włosek - *Od Dyrektywy 2008/96/WE do nowelizacji ustawy o drogach publicznych - aktualny stan prawny w praktyce*, mgr inż. Artur Juszczyk - *Projekt organizacji ruchu na czas prowadzenia robót - teoria i praktyka w kontekście BRD*. Bardzo ważne referaty o dużej wadze praktycznej wygłosili: naczelnik Wydziału Ruchu Drogowego Komendy Wojewódzkiej Policji w Gorzowie Wlkp. mł. insp. Wiesław Widecki - *Statystyka zdarzeń drogowych w Polsce i woj. Lubuskim w latach 2012-2013* oraz mgr inż. Dariusz Szymkowiak

z GDDKiA Oddz. Zielona Góra, który zaprezentował dwa referaty *Przebudowa przejścia przez m. Pyrzyce w ciągu drogi krajowej nr 3 na odcinku od km 123+895 do km 125+284 z uwzględnieniem spowolnienia ruchu* oraz *Audyt bezpieczeństwa uchu drogowego przeprowadzony na etapie użytkowania drogi krajowej nr 27 (odcinek Nowogród Bobrzański - Zielona Góra)*.

Istotnym uzupełnieniem referatów i wypowiedzi było wystąpienie Pełnomocnika Wojewody Lubuskiego ds. Infrastruktury Transportowej Bogdana Muchy, który zaprezentował bazę danych o wypadkach drogowych wraz z ich lokalizacją w województwie (dostępne na stronie: stdr.luw.pl/flexviewers/wypadki/). Mapa wypadkowości na drogach województwa lubuskiego oraz stanu technicznego tych dróg powinna być wykorzystywana do analiz zagrożenia wypadkami oraz przeciwdziałania niebezpiecznym zdarzeniom.

Referaty stworzyły okazję do wymiany doświadczeń uczestników seminarium oraz zgłaszania wniosków:

- _podkreślono potrzebę organizowania corocznych spotkań na temat bezpieczeństwa ruchu drogowego ze względu na wagę tematyki;
- _konieczna jest analiza całego procesu inwestycyjnego od studium techniczno-ekonomiczno-środowiskowego do fazy użytkowania od strony projektanta oraz inwestora pod kątem brd;
- _należy popularyzować bezpieczne zachowania na drodze wśród uczniów w szkołach;
- _konieczne jest szkolenie audytorów brd w województwie lubuskim;
- _konieczna jest współpraca wszystkich środowisk zajmujących się projektowaniem i wykonawstwem, w szczególności należy nawiązać współpracę w zakresie brd z Izłą Projektowania Budowlanego;
- _należy popularyzować audyt brd wśród inżynierów budownictwa drogowego w celu podnoszenia kwalifikacji zawodowych.

Wniosek o konieczności szkolenia audytorów brd jest zgodny z postulatami zgłaszanymi konsekwentnie na forum Lubuskiej Rady BRD o braku kadr do zarządzania bezpieczeństwem na drogach. Odpowiedzią na ten wniosek jest kurs audytora brd organizowany na Uniwersytecie Zielonogórskim od października 2014 r., przy udziale lubuskich wykładowców oraz zaproszonych ekspertów z kraju i zagranicy. Szczegółowe informacje o kursie na stronie: <http://www.dk.uz.zgora.pl/kursy.php?s=1>

Józef Włosek

„JUBILEUSZOWA X KONFERENCJA NAUKOWA „KONSTRUKCJE ZESPOLONE”

26 i 27 czerwca w budynku Instytutu Budownictwa Uniwersytetu Zielonogórskiego odbyła się X Jubileuszowa Konferencja Naukowa „Konstrukcje Zespólone”. Jest to jubileusz niezwykle znaczący, gdyż dziedzina wiedzy

stanowiąca podmiot rozważań problemowych jest trudna, a jednocześnie we współczesnym budownictwie niezwykle ważna i znacząca. Dostrzegł to i docenił już jakieś 30 lat temu Profesor Tadeusz Biliński, związany zawodowo z naszą Uczelnią od 1976 r. I to właśnie On jest pomysłodawcą i od początku organizatorem kolejnych konferencji „Konstrukcje Zespolone” na zielonogórskiej uczelni. To dzięki niemu zielonogórski ośrodek naukowy stał się w kraju ośrodkiem wiodącym w tej dyscyplinie wiedzy. A pierwsza konferencja dotycząca tej branży odbyła się roku 1986, czyli 28 lat temu. Późniejsze edycje konferencji odbywały się regularnie mniej więcej co 3 lata.

Tegoroczna, jubileuszowa Konferencja została zorganizowana pod patronatem honorowym Przewodniczącego Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej Polskiej Akademii Nauk, prof. dr. hab. inż. Wojciecha Radomskiego oraz JM Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego, prof. dr. hab. inż. Tadeusza Kuczyńskiego. Organizatorami Konferencji byli: Instytut Budownictwa Uniwersytetu Zielonogórskiego w Zielonej Górze, Komisja Nauki Zielonogórskiego Oddziału Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa oraz Zielonogórski Oddział Polskiego Towarzystwa Mechaniki Teoretycznej i Stosowanej (PTMTiS) przy współpracy Związku Mostowców RP, Sekcji Konstrukcji Betonowych Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN oraz Sekcji Konstrukcji Metalowych Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN.

W Komitecie Naukowym Konferencji zasiadali profesorowie: Jan Kmita (przewodniczący), Andrzej Ajdukiewicz, Tadeusz Biliński, Kazimierz Flaga (z-ca przewodniczącego), Kazimierz Furtak, Józef Głomb, Anna Halicka, Mieczysław Kuczma, Stanisław Kuś, Andrzej Łapko, Czesław Machelski, Antoni Matysiak, Janusz Murzewski, Wojciech A. Radomski,

Witold Wołowicki, Adam Wysokowski i Jerzy Ziółko. Sekretarzem naukowym był dr Jacek Korentz z Instytutu Budownictwa UZ.

Komitetowi Organizacyjnemu przewodniczył prof. Tadeusz Biliński, natomiast prace Sekretariatu Organizacyjnego Konferencji koordynowała dr Elżbieta Grochowska.

Uczestnicy Konferencji reprezentowali 11 ośrodków krajowych oraz dwa zagraniczne. Z tych ostatnich należy wymienić Białoruski Naukowy Instytut Budownictwa z Mińska (BelNIIS Mińsk) oraz Narodowy Uniwersytet Budownictwa i Architektury w Kijowie (Ukraina). Z ośrodków krajowych obecne były:

- _ Politechnika Poznańska - 9 osób;
- _ Politechnika Wrocławska - 6 osób;
- _ Politechnika Warszawska - 5 osób;
- _ Zachodniopomorski Uniwersytet Techniczny w Szczecinie - 4 osoby;
- _ Politechnika Krakowska - 3 osoby;
- _ Politechnika Lubelska - 2 osoby;
- _ Instytut Techniki Budowlanej, Warszawa - 1 osoba;
- _ Politechnika Rzeszowska - 1 osoba;
- _ Politechnika Śląska - 1 osoba;
- _ Uniwersytet Zielonogórski - 14 osób.

W sumie w Konferencji wzięło udział około 60 osób, a w tym 45 autorów i współautorów referatów, wśród których było 23 profesorów i doktorów habilitowanych, co szczególnie nobilituje znaczenie i ważność zarówno omawianych zagadnień, jak i samej Konferencji.

Wielkim nieobecnym był prof. Jan Kmita - Przewodniczący Komitetu Naukowego Konferencji i od początku organizowania tych konferencji, ich życzliwy protagonista. Ale stan zdrowia niestety uniemożliwił Panu Profesorowi przyjazd do Zielonej Góry.

Również prof. Wojciech Radomski musiał zrezygnować z uczestnictwa w naszej Konferencji, na rzecz innych obowiązków służbowych. Nie mniej, na ręce dziekana Wydziału wpłynął adres, w którym Profesor w imieniu Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN złożył gratulacje organizatorom Konferencji za dotychczasowe dokonania „w złożoną problematykę konstrukcji zespolonych” i życzył wielu dalszych sukcesów.

Wśród obecnych na sali uczestników X Konferencji „Konstrukcje Zespolone” byli między innymi profesorowie: Jan Biliszczuk, Antoni Biegus, Wojciech Lorenc i Czesław Machelski z Politechniki Wrocławskiej, dalej Kazimierz Flaga i Kazimierz Furtak z Politechniki Krakowskiej, prof. Józef Głomb z Polskiej Akademii Nauk, prof. Stanisław Kuś z Politechniki Rzeszowskiej, prof. Anna Halicka z Politechniki Lubelskiej, profesorowie Andrzej Ryżyński i Witold Wołowicki z Politechniki Poznańskiej i także prof. Leonard Runiewicz z Instytutu Techniki Budowlanej w Warszawie.

Miejscowe władze reprezentowane były między innymi przez z-cę prezydenta Miasta Zielona Góra, Dariusza Lesickiego, oraz przez przedstawicieli Lubuskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa w osobach: Mirosław Gruszecki, Zbigniew Kokoszka, Przemysław Puchalski i Andrzej Wesoly, a także przez Zenona Bambrowicza - Przewodniczącego Lubuskiej Izby Budownictwa oraz prof. Antoniego Matysiaka - przewodniczącego Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa Oddział Zielona Góra.

Wszystkie inne osoby obecne na Konferencji, a nie wymienione w niniejszym sprawozdaniu, autor za to niezamierzone uchybienie przeprasza.

Rektor UZ, prof. Tadeusz Kuczyński, uroczystie otwierając Konferencję, podkreślił między innymi jej znaczenie, a zarazem ogromny wkład zarówno zielonogórskiego środowiska naukowego, jak i specjalistów z innych ośrodków naukowych krajowych i zagranicznych w rozwój wiedzy związanej tematycznie z konstrukcjami zespolonymi. Rektor prof. T. Kuczyński podziękował również prof. Wojciechowi Radomskiemu, przewodniczącemu Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN, za objęcie patronatem konferencji, a także prof. Józefowi Głombowi z PAN za ciągłą i owocną współpracę ze środowiskiem zielonogórskim.

Pierwszą sesją była tzw. sesja jubileuszowa, której przewodniczyli profesorowie: Kazimierz Flaga z Politechniki Krakowskiej i Jakub Marcinowski, dziekan Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska Uniwersytetu Zielonogórskiego. W ramach tej sesji prof. Tadeusz Biliński przedstawił dorobek naukowy pierwszych dziesięciu konferencji **Konstrukcje Zespolone**, które odbyły się w Zielonej Górze w latach 1986-2014, jednocześnie wyjaśniając ze szczególnym podkreśleniem, jak należy rozumieć istotę terminu *konstrukcje zespolone* jako takie i jako gałąź wiedzy. W dalszej części tej sesji JM Rektor UZ złożył podziękowania na ręce organizatorów Konferencji za ich wytrwałość i konsekwencję w organizowaniu kolejnych spotkań, jednocześnie podkreślając znaczenie każdej z tych konferencji zarówno dla naszej Uczelni i zielonogórskiego środowiska naukowego, jak i w ogóle dla nauki w sensie ogólnym w zakresie konstrukcji zespolonych. Opinię rektora prof. Tadeusza Kuczyńskiego potwierdzili również inni uczestnicy Konferencji. Wiadomym już jest, iż sukcesem zielonogórskiego środowiska naukowego jest wydanie monografii pt. *Dorobek nauki polskiej w zakresie konstrukcji zespolonych*, której autorami są profesorowie Tadeusz Biliński z UZ i Jan Kmita

z Politechniki Wrocławskiej. Pierwsze wydanie tej monografii miało miejsce w roku 2000, zaś drugie, uzupełnione w 2009 roku.

Kolejne sesje to sesje problemowe, w ramach których wygłoszono łącznie 31 referatów, które zostały opublikowane w materiałach konferencyjnych.

W pierwszym dniu Konferencji zorganizowano również sesję wyjazdową, w trakcie której zwiedzono Park Naukowo-Technologiczny Uniwersytetu Zielonogórskiego w Nowym Kisielinie, a tam szczególne zainteresowanie gości wzbudziły laboratoria, w tym: Laboratorium Budownictwa Zrównoważonego, Odnawialnych Źródeł Energii Elektrycznej, Kompatybilności Elektromagnetycznej, Elektroakustyki, a zwłaszcza zaś Laboratorium Izolacyjności Akustycznej, w którym nikt nie słyszał swojego własnego głosu. Wrażenie piorunujące! Natomiast wieczorem odbyło się uroczyste spotkanie koleżeńskie w Zielonogórskiej Palmiarni.

Sesję zamykającą Konferencję poprowadzili: prof. Kazimierz Flaga - zastępca przewodniczącego Komitetu Naukowego oraz prof. Tadeusz Biliński - przewodniczący Komitetu Organizacyjnego. Zwłaszcza prof. K. Flaga w swoim wystąpieniu końcowym bardzo wysoko ocenił poziom merytoryczny Konferencji oraz jej organizację. W dyskusji końcowej zabrali również głos profesorowie Stanisław Kuś i Andrzej Ryżyński, natomiast prof. Józef Głomb z Polskiej Akademii Nauk, podsumowując Konferencję powiedział: „*Chciałbym podziękować organizatorom Konferencji. Jest ona ważna i potrzebna i została bardzo dobrze uformowana. Nie było to łatwe ani technicznie, ani finansowo, ale uczestnicy są bardzo wdzięczni. ... Bardzo dziękujemy organizatorom.*”

Marek Dankowski

Konferencje z zakresu mechaniki komputerowej w Barcelonie i w Gothenburgu

W dniach od 20 do 25 lipca w Barcelonie (Hiszpania) odbył się jedenasty Światowy Kongres Mechaniki Komputerowej (11th World Congress on Computational Mechanics - WCCM XI), połączony z 5th European Conference on Computational Mechanics (ECCM V) i 6th European Conference on Computational Fluid Dynamics (ECFD VI).

Wydział Inżynierii Lądowej i Środowiska Uniwersytetu Zielonogórskiego był reprezentowany na tym kongresie przez dr. inż. Arkadiusza Denisiewicza z Zakładu Mechaniki Budowli, który wygłosił dwa referaty. Pierwszy pt. *Two-scale modelling of constitutive relations for reactive powder concrete and their experimental validation* prezentowany był podczas ECCOMAS Olympiads. Była to sesja, na której przedstawiane były wybrane prace doktorskie biorące udział w konkursie ECCOMAS na najlepszą rozprawę doktorską z zakresu metod obliczeniowych obronioną w 2013 r. Drugi referat został wygłoszony na minisymposium pt. *Multiscale Modelling of Materials and Structures*, którego organizatorami byli profesorowie: Tadeusz S. Burczynski (IPPT PAN), Xavier Oliver (UPC) i Maciej Pietrzyk (AGH). Tytuł referatu: *Numerical homogenization of reactive powder concrete in the nonlinear range*, współautorem pracy jest prof. Mieczysław Kuczma z Politechniki Poznańskiej.

14th European Mechanics of Materials Conference od-

była się w mieście Gothenburg (Szwecja) w dniach 27-29 sierpnia. Na tej konferencji dr inż. Arkadiusz Denisiewicz również prezentował wyniki swoich badań wygłaszając referat pt. *Two-scale modelling of constitutive relations for RPC in the nonlinear range*. Współautorem pracy jest prof. Mieczysław Kuczma z Politechniki Poznańskiej. Prezentacja była przedstawiona na minisympozjum pt. *Failure in quasi-brittle materials*, którego organizatorami byli profesorowie: J. Pamin (PK), B. Sluys.

Marek Dankowski

XIII Letnia Szkoła Architektury - Wójtowice 2014: w poszukiwaniu tożsamości wsi kłodzkiej

Unikalna architektura regionalna to znak rozpoznawczy pogranicza kłodzko-orlickiego. Tradycyjne wiejskie budynki na stałe wpisały się w malowniczy krajobraz Gór Bystrzyckich i Ziemi Kłodzkiej. Niepokoi, że wiele cennych przykładów budownictwa o oryginalnych wartościach kulturowych jest w złym stanie technicznym. Opuszczone, zwykle są demontowane lub przebudowywane, często tracą także swój niepowtarzalny regionalny charakter. Degradacja przestrzeni jest spotęgowana poprzez nową zabudowę o obcych formach, proporcjach i układzie przestrzennym, która realizowana według katalogowych rozwiązań w niczym nie różni się od podmiejskich sypialni wielkich miast. Tego rodzaju inwestycje nieodwracalnie niszczą krajobraz i obniżają atrakcyjność turystycznego regionu, negatywnie wpływając na zagospodarowanie terenu oraz życie lokalnych społeczności.

Ochronie specyfiki regionalnego budownictwa Ziemi Kłodzkiej oraz przeciwdziałaniu narastającym zagrożeniom dla jej unikalnej wartości, służą działania związane z edukacją dzieci, młodzieży, społeczności lokalnych oraz przyszłych architektów, architektów krajobrazu i urbanistów. Letnia Szkoła Architektury to interdyscyplinarne zajęcia studentów, które od 1991 r. są organizowane pod kierunkiem prof. Zbigniewa Bacia. „XIII Letnia Szkoła Architektury - Wójtowice 2014: w poszukiwaniu tożsamości wsi kłodzkiej” odbyła się w dniach 21-30 lipca bieżącego roku. Tegoroczna edycja zorganizowana przez Szkołę Naukową HABITAT - Wydziału Architektury Politechniki Wrocławskiej, Bystrzyckie Towarzystwo Górskie, przy współpracy Katedry Architektury i Urbanistyki Uniwersytetu Zielonogórskiego, oraz współpracy z SARP Wrocław, objęła swoimi działaniami obszar wsi Wójtowice.

W programie XIII Szkoły Letniej uczestniczyli architekci, znawcy architektury regionalnej, doktoranci Politechniki Wrocławskiej oraz pracownicy Katedry Architektury i Urbanistyki Uniwersytetu Zielonogórskiego: mgr inż. arch. Michał Golański, mgr inż. arch. Justyna Juchimiuk i dr inż. arch. Piotr Sobierajewicz. W warsztatach wzięli udział studenci kierunku *architektura i urbanistyka* na Wydziale Inżynierii Lądowej i Środowiska Uniwersytetu Zielonogórskiego, studiów II stopnia: Mateusz Klimek, Jakub Omachel i Emilia Pieróg oraz studenci Politechnik Poznańskiej i Wrocławskiej.

XIII Szkoła Letnia odbyła się dzięki finansowemu wsparciu Gminy Bystrzyca Kłodzka oraz Stowarzyszeniu Wójtowice „Powrót do Przyszłości”. Przedsięwzięcie miało na celu nie tylko ochronę krajobrazu kulturowego, lecz również uświadomienie lokalnej społeczności ogromnego potencjału tra-

dycyjnej zabudowy budynków i zespołów osiedleńczych. Na ziemi kłodzkiej Letnia Szkoła Architektury zorganizowana została już po raz trzeci.

Zajęcia w trakcie tegorocznej XIII Letniej Szkoły Architektury odbywały się w dwóch grupach. Zadaniem pierwszej z nich było zwrócenie uwagi na architektoniczną i kulturową wartość obiektów wśród inwestorów oraz samych mieszkańców. Zadanie inwentaryzacyjno-projektowe wiązało się z analizą struktury przestrzennej Wójtowic. Okres rozkwitu miejscowości miał miejsce w latach poprzedzających wybuch pierwszej wojny światowej. Przesiedlenia ludności będące konsekwencją drugiej wojny światowej oznaczały przerwanie ciągłości kulturowej i przestrzennej wsi. Codzienne prace w terenie dostarczyły zespołowi dodatkowych spostrzeżeń na temat wsi, zostały również przeprowadzone wywiady z mieszkańcami wzbogacającymi stan obecny i proponowany.

Celem tych wywiadów była identyfikacja wartości omawianego zagadnienia, przypisywanej mu przez mieszkańców, a która wydaje się mieć kluczowe znaczenie dla gospodarczego i społecznego rozwoju tego górskiego obszaru. Analizy dokonane przez zespół dostarczyły cennych materiałów dotyczących przestrzennych walorów użytkowych badanych budynków. Zdefiniowano cechy charakterystyczne architektury domu sudeckiego z uwzględnieniem charakteru budownictwa Kotliny Kłodzkiej. W oparciu o istniejące źródła wykonano analizy przemian przestrzennych w okresie po 1945 r. oraz ich wpływu na tożsamość kulturową wsi. Zbadano i zinventaryzowano układ przestrzenny oraz strukturę społeczną wsi Wójtowice, a także podjęto próbę adaptacji i konserwacji tych obiektów.

Przed drugą grupą warsztatową postawiono zadanie realizacyjno-budowlane: stworzenie punktu widokowego - trwałego punktu docelowego wycieczek, pełniącego jednocześnie rolę lokalnej przestrzeni publicznej dla wydarzeń społeczno-artystycznych. Użytkownikami i odbiorcami zaprojektowanej struktury mieli być lokalni mieszkańcy jak i przyjezdni turyści.

Na podstawie projektu instalacji plenerowej prof. Zbigniewa Bacia studenci wykonali model w skali 1:50. Następnie przy pomocy wcześniej przygotowanych żerdzi zrealizowano „Symfonię żerdziową” - przestrzenną strukturę w formie trzech ustawionych w rzędzie i spiętych ze sobą diagonalnymi ramami sześcianów.

Wewnątrz sześcianów znalazły się ławy do siedzenia, a przed nimi platforma do inscenizacji artystycznych. Przenikanie formy szkieletowej struktury przestrzennej z góskim krajobrazem zapewnia wielopłaszczyznowy odbiór poprzez nakładanie się obrazów rzeczywistych i projekcji myśli, które otwierają pole dla dalszej kreacji wyobraźni. Każdy z sześcianów, oznaczony symbolami możliwymi do odczytania w konstrukcji brył, poświęcony został innej dziedzinie sztuk pięknych - architekturze, literaturze i muzyce. W pawilonie poświęconym architekturze zaplanowano podwieszoną ruchomą instalację nawiązującą do sztuki kinetycznej i słynnych „mobili” Alexandra Caldera. Mobilna rzeźba poruszana siłą żywiołów przyrody odwołuje się do zmienności ludzkiej percepcji i ma za zadanie spotęgować wrażenie kadrowanych widoków górskiego krajobrazu. Priorytetem było posadowienie budowli na zboczu sudeckiej łąki bez ingerencji w jej szatę roślinną i ukształtowanie. Drewniana konstrukcja szkieletowa została lekko osadzona na punktowych podporach. „Symfonia Żerdzio-

wa” jest nową atrakcją turystyczną na mapie Wójtowic, miejscem szczególnym, które podkreśla walory krajobrazowe Kotliny Kłodzkiej.

Podsumowanie warsztatów odbyło się 30 lipca w sali obrad Rady Miejskiej w Ratuszu w Bystrzycy Kłodzkiej. W trakcie seminarium zaprezentowano wyniki prac grup warsztatowych, przedstawiono propozycje zagospodarowania terenu, makietę wsi oraz film z pracy zespołów i model instalacji plenerowej. W prezentacji podkreślono zwłaszcza równowagę projektowanych przekształceń elementów, które tworzą tożsamość danego miejsca, które pozostaje pod stałą presją. Istotne jest, aby nowy plan, propozycja rozwoju oraz wprowadzone zmiany były zgodne z ochroną środowiska, ze świadomą polityką poszanowania istniejących, unikalnych wartości oraz tożsamości właściwej dla rejonu kłodzkiego. Odnowiona świadomość jest warunkiem koniecznym wprowadzenia zmian w pożądanym zakresie. Na podstawie obserwacji regionalnej zabudowy można sformułować kilka podstawowych wytycznych dla tworzenia rozwiązań projektowych dotyczących tego zagadnienia. Wszędzie tam, gdzie uzupełniana jest tradycyjna zabudowa jednorodzinna, wskazane jest w celu utrzymania ładu przestrzennego honorowanie wytycznych dotyczących tworzenia rozwiązań projektowych nacechowanych poszanowaniem wartości architektury regionalnej. Na ziemi kłodzkiej tradycyjna zabudowa stanowi zdecydowaną większość i to ona ma wpływ na kulturowy charakter miejsca. Nowo projektowane uzupełnienia istniejącej struktury powinny uwzględniać przede wszystkim lokalną skalę. Wskazane jest nawiązanie do miejscowych tradycji form architektury mieszkaniowej poprzez próbę ich współczesnej interpretacji. Przy adaptacjach i przebudowach architektury tradycyjnej zgodnie ze współczesnymi wymaganiami i standardami użytkowymi powinny być zachowane i uszanowane podstawowe cechy formy zewnętrznej obiektów.

XIII Letnia Szkoła Architektury miała także wymiar dydaktyczny. Praktyka inwentaryzacyjna, bezpośredni kontakt z użytkownikami przestrzeni - mieszkańcami wsi Wójtowice, kontakt z naturalnym materiałem pochodzącym z pobliskich lasów, nauka jego obróbki i technik łączenia elementów drewnianych oraz intensywna praca zespołowa, zarówno nad częścią inwentaryzacyjną, jak i realizacyjną odbywającą się w plenerze, stanowiła niezwykle cenne uzupełnienie akademickiego programu nauczania architektury. Uczestnicy warsztatów opracowując istniejące obiekty, przy ciągłym udziale ich właścicieli dali przykład działań „bottom-up” - bezpośredniego dotarcia do społeczeństwa, wskazując prawidłowy sposób modernizacji bądź budowy budynków bez niszczenia ich walorów, które wyodrębniają je jako „wzorce regionalne”. Sporządzone inwentaryzacje architektoniczne oraz projekty koncepcyjne rewitalizacji i rewaloryzacji wybranych budynków charakteryzują się specyficzną dla regionu architekturą. Efektem prac są opracowania zawierające przykłady poprawnej przebudowy, rozbudowy, modernizacji istniejących starych domów sudeckich pod kątem dostosowania ich funkcji do obecnych potrzeb i standardów mieszkaniowych.

Podczas tegorocznej edycji Letniej Szkoły Architektury zostało zainicjowane wydarzenie towarzyszące - warsztaty fotograficzne Letnia Szkoła Fotografii. Warsztaty przeznaczone były w szczególności dla mieszkańców Kotliny Kłodzkiej. Priorytetowym celem wydarzenia jest propagowanie

i utrwalanie w świadomości społecznej znaczenia i wpływu na krajobraz kulturowy odrębności architektonicznej Ziemi Kłodzkiej. Podczas dwudniowych warsztatów uczestnicy zapoznali się z cechami architektury regionalnej, zdobyli umiejętność rozpoznawania detalu architektonicznego. Zostali również wprowadzeni w zagadnienia z zakresu estetyki i kompozycji obrazu fotograficznego. Wykorzystując technikę fotografii średnioformatowej zrealizowano dwa tematy: *Detal w architekturze regionalnej* oraz *Architektura na tle pejzażu*. W drugim dniu zaprezentowano podstawy tworzenia fotografii portretowej i socjologicznej w celu realizacji tematu *Moi sąsiedzi. Portrety mieszkańców dzisiejszej wsi sudeckiej*. Podsumowaniem Szkoły Fotografii będzie wernisaz prac podczas Dolnośląskiego Festiwalu Architektury DOFA'14.

Tegoroczna, XIII Letnia Szkoła Architektury była istotnym działaniem lokalnym podejmującym tematykę ochrony i promocji zanikającej architektury regionalnej Ziemi Kłodzkiej. Celem nadrzędnym organizatorów jest zwrócenie uwagi społeczeństwa na problem zniekształceń kultury tradycyjnego budownictwa i wypieranie go przez inwestycje całkowicie odmienne charakterem, detalem, a katalogowe budynki niszczą tradycyjne układy zabudowy. Działania praktyczne pokazują, że architektura regionalna jest wspólnym dziedzictwem, cennym „produktem lokalnym” - wyróżnikiem, który identyfikuje poszczególne regiony kraju.

Zbigniew Bać, Michał Golański, Justyna Juchimiuk,
Joanna Ogrodnik, Piotr Sobierajewicz, Zbigniew Tyczyński

60. JUBILEUSZOWA KONFERENCJA KRYNICKA

W dniach 14-19 września, tradycyjnie już w Krynicy Zdrój, odbyła się 60. Jubileuszowa Konferencja Naukowa Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN oraz Komitetu Nauki PZITB, od lat znana w szerokim gronie specjalistów od spraw budownictwa, jako po prostu **Konferencja Krynicka**. Organizatorami Konferencji byli: Komitet Inżynierii Lądowej i Wodnej Polskiej Akademii Nauk, Komitet Nauki Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa oraz Wydział Budownictwa i Architektury Politechniki Lubelskiej. Patronat honorowy nad konferencją objęli: Elżbieta Bieńkowska - wicepremier, Minister Infrastruktury i Rozwoju, Janusz Piechociński - wicepremier, Minister Gospodarki, Lena Kolarska-Bobińska - Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Robert Dziwiński - Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego, Sławomir Sosnowski - Marszałek Województwa Lubelskiego, Piotr Kacejko - Rektor Politechniki Lubelskiej. Komitetowi Naukowemu przewodniczył prof. dr hab. inż. **Wojciech Radomski** natomiast pracami Komitetu Organizacyjnego kierowała dr hab. inż. **Ewa Błażik-Borowa**, profesor Politechniki Lubelskiej.

Pod względem merytorycznym Konferencja podzielona była na część problemową pt. *Budownictwo na obszarach zurbanizowanych - nauka, praktyka, perspektywy* oraz część ogólną pt. *Problemy naukowe budownictwa*. Zasadniczym celem konferencji jest prezentacja najnowszych osiągnięć naukowych z dziedziny budownictwa i wymiana doświadczeń między przedstawicielami świata nauki oraz transfer najnowszych osiągnięć wiedzy do środowiska praktyków.

W słowie wstępnym organizatorów konferencji podkreślono między innymi, cyt. „...Konferencja KILiW PAN oraz KN PZITB jest w roku 2014 konferencją szczególną - JUBILEUSZOWĄ. Odbywa się po raz sześćdziesiąty. Po raz pierwszy obrady konferencji przeprowadzone były w roku 1955. Od tego czasu konferencja znalazła swe stałe miejsce w kalendarzu wydarzeń naukowych. Co roku przyciąga licznych uczestników, w niektórych latach bywało tu nawet do 800 osób. Jest miejscem prezentowania osiągnięć naukowych, merytorycznych dyskusji, czasem nawet ostrych polemik. Jest miejscem, gdzie wielu późniejszych profesorów zdobywało naukowe szlify. Jest także miejscem spotkań starszego i młodszego pokolenia naukowców, również towarzyskich i koleżeńskich. Ta konferencja przyciąga niezmiennie wysokim poziomem naukowym, dobrą atmosferą, a także piękną lokalizacją w Krynicy - perle polskich uzdrowisk.

Największym atutem konferencji jest również to, że bezpośrednimi jej organizatorami są kolejno różne wydziały budownictwa polskich uczelni. Dzięki temu każdego roku konferencja jest inna. Nawet małe wydziały i uczelnie mają możliwość pokazania swego potencjału. Konferencja przyczyniła się w ten sposób do rozwoju wielu ośrodków naukowych kraju”.

Także pracownicy Instytutu Budownictwa Uniwersytetu Zielonogórskiego, jak zawsze aktywnie uczestniczyli w obradach Konferencji Krynickiej. I tak pierwszej sesji zatytułowanej *Charakterystyka współczesnych obszarów zurbanizowanych*, wspólnie z prof. Wojciechem Radomskim, przewodniczył prof. dr inż. arch. **Zbigniew Bać**.

Na ogólną liczbę przeszło 130 przyjętych do druku i wygłoszonych referatów, kilka, zresztą tradycyjnie już, pochodziło z Zielonej Góry. I tak prof. **Zbigniew Bać** przedstawił zagadnienie pt. *Humanizacja zespołów mieszkalnych w osiedlach wielkopłytytowych*. Prof. **Janusz Szelka** był współautorem referatu nt. *Wnioskowanie w systemach z wiedzą niepełną w przedsięwzięciach inżynierskich*. Tematem referatu dr **Beaty Nowogońskiej** była *Prognoza stanu technicznego ścian murowanych w budynkach mieszkalnych*. Dr **Jacek Korentz** - stały bywalec Konferencji, przedstawił referat pt. *Metody oceny pracy przekroju żelbetowego mimośrodowo ściskanego w stanie deformacji pokrytycznych*. W sesji poświęconej konstrukcjom metalowym przedstawiony został referat autorstwa mgr. **Pawła Błażejewskiego** i prof. **Jakuba Marcinowskiego** pt. *Najbardziej niekorzystne imperfekcje geometryczne stalowych powłok sferycznych*. I tutaj należy być dumnym. Tak! My wszyscy wymienieni powyżej, jesteśmy z UZ.

Na zakończenie wypada wspomnieć, że w trzecim dniu trwania Konferencji, w godzinach popołudniowych, odbył się Jubileuszowy Zjazd PZITB w połączeniu z posiedzeniem Komitetu Nauki PZITB. Natomiast na zakończenie organizatorzy Konferencji życzyli wszystkim uczestnikom jak najlepszych wrażeń wyniesionych zarówno z samych obrad, jak i ze spotkań towarzyszących obradom.

Marek Dankowski

ŚLĄSKIE FORUM BUDOWNICTWA

24-25 września w Wyższej Szkole Technicznej w Katowicach odbyła się konferencja naukowo-techniczna pod

nazwą **VI Śląskie Forum Inwestycji, Budownictwa, Nieruchomości**. Została ona zorganizowana przez samorządy zawodowe i gospodarcze regionu śląskiego związane z branżą budowlaną, a w tym między innymi Śląską Okręgową Izbę Inżynierów Budownictwa w Katowicach, Śląską Izbę Budownictwa, Katowicki Oddział Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa, natomiast wśród współorganizatorów wymienić należy Polską Izbę Inżynierów Budownictwa, Instytut Techniki Budowlanej w Warszawie, Politechniki: Śląską, Krakowską i Częstochowską oraz partnerów instytucjonalnych, którymi były: Wielkopolska i Galicyjska Izba Budownictwa oraz Okręgowe Izby Inżynierów Budownictwa.

Tematem wiodącym Konferencji i jednocześnie przedsięwzięciem programowym było *Dostosowanie wielkopłytyowego budownictwa mieszkaniowego do współczesnych wymagań i potrzeb*. Problem niezwykle aktualny i ważny, bowiem przyjmuje się, że w Polsce funkcjonuje około 3,9 mln mieszkań wybudowanych w tych technologiach w minionych dekadach, z czego największej w województwie śląskim. Z szacunkowych danych wynika, że w budynkach tych zamieszkuje obecnie ok. 25 proc. ludności w skali kraju. Problem znany jest nam także z naszego własnego zielonogórskiego „podwórka”. Doskonale wiemy, jak wyglądają i jak żyje się w tzw. „blokowiskach”, powstałych w latach 60. i 70. XX wieku, mimo, że z biegiem czasu przynajmniej ich najbliższe otoczenie wyładniało za sprawą rozrastających się drzew i krzewów.

Uczestnicy VI Śląskiego Forum Budownictwa przy współpracy z Polską Izbą Inżynierów Budownictwa, PZITB oraz z Instytutem Techniki Budowlanej w Warszawie uznali za priorytetowe przyjęcie następujących założeń i celów programowych:

- _przywrócenie budynkom mieszkalnym z tzw. wielkiej płyty sprawności technicznej poprzez ich modernizację i przystosowanie do aktualnych przepisów techniczno-budowlanych oraz wymagań technologiczno-użytkowych, przez co stworzona zostanie nowa jakość ich użytkownikom;
- _obniżenie kosztów utrzymania budynków oraz podwyższenie ich wartości i także atrakcyjności osiedli;
- _poprawa jakości życia i tzw. „humanizacja” blokowisk.

Natomiast Rada Programowo-Naukowa Konferencji, do udziału w której zaproszono również **Profesora Tadeusza Bilińskiego** z Uniwersytetu Zielonogórskiego, ustaliła następującą szczegółową tematykę problemową spotkania, a mianowicie między innymi:

- _ocena trwałości i bezpieczeństwa konstrukcji budynków z wielkiej płyty;
- _ocena stanu technicznego istniejących budynków wielkopłytyowych w Polsce oraz warunki ich bezpiecznego utrzymania i użytkowania;
- _remonty, naprawy i termoizolacja budynków z wielkiej płyty oraz formy finansowania tych przedsięwzięć;
- _przebudowa połączona z modernizacją budynków wielkopłytyowych oraz kierunki rewitalizacji całych osiedli.

Konferencja obejmowała 7 sesji tematycznych, w ramach których wygłoszonych zostało kilkadziesiąt referatów problemowych. Jak już zaznaczono wcześniej, VI Śląskie Forum Inwestycji, Budownictwa, Nieruchomości miało swój bardzo miły i jednocześnie znaczący akcent zielonogórski. Mianowicie na zaproszenie Organizatorów członkiem Rady Programowo-Naukowej był **Profesor Tadeusz Biliński**

z Instytutu Budownictwa UZ. Równocześnie na konferencji **Dostosowanie wielkopłytowego budownictwa mieszkaniowego do współczesnych wymagań i potrzeb** prof. T. Biliński wygłosił referat programowy pt. *Wpływ lokalnych osłabień elementów konstrukcyjnych na bezpieczeństwo budynku wielkopłytowego.*

Marek Dankowski

CO ROBIĄ NASI STUDENCI PO ZAJĘCIACH NA UCZELNI?

W czasie roku akademickiego spotykamy się z nimi każdego tygodnia na zajęciach. Ale tak naprawdę co o nich wiemy? Co wiemy o naszych studentach prócz tego, że się uczą? Niewiele! A przecież to oni stanowią przez lata część, a dla wielu z nas także sens, życia. W obiegu funkcjonują potoczne opinie o studentach, na przykład o ich pozauczelnianym barwnym życiu i wiele innych opinii, które samych zainteresowanych nieraz mocno krzywdzą.

Dlatego niniejszym chciałbym przedstawić Szanownym Czytelnikom zaledwie kilka przykładów pokazujących, czym zajmują się studenci naszego Wydziału po zajęciach i w jaki sposób umiemy pogodzić wszak nietatwą naukę w dyscyplinie *budownictwo* ze swoimi wielkimi pasjami.

Wszyscy pamiętamy, jak w 2012 r. laury dla Wydziału zdobywał **Piotr Kaliszuk**, student *architektury i urbanistyki*, osiągając medalowe miejsca (w tym medal złoty) w skali kraju, w jeździe konnej z przeszkodami.

On nie był wyjątkiem. Obecnie, na samym tylko kierunku *budownictwo*, możemy znaleźć co najmniej kilka lub nawet więcej osób, które czas wolny od zajęć wykorzystują na uprawianie swoich własnych pasji, które przynoszą chwałę zarówno im samym jak i powinny stanowić dumę i zaszczyt dla naszego Wydziału, na którym przecież studiuje. Przytoczę tylko kilka nazwisk, niekoniecznie w porządku alfabetycznym i niech mi zainteresowani ten nietakt wybaczą.

Na przykład **Marcin Turkowski** (obecnie na V semestrze *budownictwa*) uprawia pływanie i tutaj oczekujemy na miejsca wysoce ekspozowane. **Albert Luniewicz** (V semestr *budownictwa*) realizuje się we wspinaczce sportowej. **Adam Rudczuk** (V semestr *budownictwa*) zajmuje punktowane miejsca w nieco egzotycznej dyscyplinie o nazwie Ju-Jitsu. 5 kwietnia tego roku w Żaganiu odbyły się zawody Pucharu Polski IMAF (International Martial Arts Federation). Są to zawody eliminacyjne dla kadry Polskiej IMAF na zbliżające się mistrzostwa Europy. Adam Rudczuk i jego kolega **Karol Żukowski** w konkurencji *Ju-Jitsu Mixed Kumite* startowali w barwach sekcji AZS UZ Samoobrona zajmując odpowiednio I i II miejsce.

Adam Szarłowicz i **Robert Góral** (V semestr *budownictwa*) już prawie zawodowo grają w piłkę ręczną, zaś **Piotr Styczyński** (V semestr *budownictwa*) zaczyna zdobywać laury w zupełnie nietypowej dyscyplinie, mianowicie w kulturystyce.

Są także i panie! Koleżanki **Karolina Szarowar** z *budownictwa* i **Magdalena Mankowska** z *architektury i urbanistyki* są cheerleaderkami Stelmetu Zielona Góra, ubiegłorocznego mistrza i tegorocznego wicemistrza Polski w koszykówce. Do zadań zespołu tanecznego Cheerleaders Zielona Góra należy artystyczna oprawa meczów oraz innych wydarzeń sportowych i kulturalnych.

Wspomniany wcześniej **Adam Szarłowicz** wyjaśnia, że swoją karierę z piłką ręczną rozpoczął w wieku 11 lat. W gimnazjum awansował do Lubuskiej Kadry Młodzieżowej, która zajęła 7. miejsce w Polsce. Grając później w „TS ZEW” Świebodzin, został wyróżniony jako najlepszy gracz drużyny, która znalazła się wśród 16 pierwszych drużyn w Polsce. I wreszcie na studiach trafił do KU AZS UZ ZIELONA GÓRA, z którym w sezonie 2013/2014 zdobył awans do I ligi. **Z okazji tego awansu Adam Szarłowicz został uhonorowany listem gratulacyjnym od JM Rektora UZ prof. Tadeusza Kuczyńskiego, który napisał m.in.:** *łączenie nauki i pracy zawodowej z uprawianiem sportu nie jest rzeczą łatwą, ale - jak się okazuje - możliwą i przynoszącą wiele satysfakcji*

O tym, jak trudno jest pogodzić studiowanie ze swoim hobby, ile wysiłku i wyrzeczeń trzeba podjąć aby oprócz zadowalających wyników w nauce uzyskać radość i satysfakcjonujące rezultaty w działalności sportowej, opowie Państwu własnymi słowami **Piotr Styczyński**. Cytuję: *Moja pasja jest bardzo niszowy sport, a mianowicie kultury-*

styka. Swoją przygodę z „żelaznym sportem” rozpocząłem już parę ładnych lat temu. Początki jak zawsze były trudne, brak odpowiedniego sprzętu, wiedzy, umiejętności nie pozwalał osiągnąć zamierzonych celów. Mimo to nie poddałem się i trwałem w tym sporcie dalej, dzięki temu poznałem wielu pomocnych ludzi. Z ich pomocą poszerzałem wiedzę w zakresie dietetyki, anatomii, suplementacji, a także poprawiłem technikę wielu ćwiczeń. Wraz z upływem lat, nabytego stażu, doświadczenia, współpracy z własnym organizmem zdecydowałem się na udział w zawodach kulturystycznych. Zdecydowałem się na Debiuty kulturystyczne w Ostrowi Mazowieckiej. Zawody te, należą do rangi ogólnopolskiej. Przygotowania do zawodów zacząłem na 6 miesięcy przed startem. Od tamtego czasu nie było mowy o jakimkolwiek podjadaniu i jedzeniu cokolwiek spoza diety. Okres przygotowawczy był bardzo ciężki. Wypadały 3 treningi dziennie 5-6 razy w ciągu tygodnia, do tego obowiązki na uczelni, ale udało się wszystko pogodzić. Wystartowałem w kategorii: kulturystyka męczyzn do 75 kg, gdzie w grudniu w szczycie budowy masy mięśniowej ważyłem około 92 kg. Na zawodach zmieściłem się w kategorii wagowej i rozpocząłem rywalizację z dwunastoma zawodnikami. Jadąc na zawody nie myślałem o miejscu, po prostu chciałem się sprawdzić, zobaczyć czy jestem w stanie wytrzymać przygotowania do zawodów, które są bardzo męczące zarówno psychicznie jak i fizycznie. Okazało się, że byłem jednym z najlepiej przygotowanych zawodników co zaowocowało sukcesem, a mianowicie **zdobyciem srebrnego medalu**. Podstawą sukcesu była moja ciężka praca oraz pomoc wielu osób, m.in.: trener i zarazem przyjaciel w jednym, rodzice, przyjaciele, koleżanki i koledzy, a także cała **grupa 23 BUDSP**, która mogła obserwować zmiany mojej sylwetki przez cały ten okres.

Aktualne plany? Chciałbym wystartować na Mistrzostwach Polski lub Mistrzostwach Polski Juniorów.

Podsumowując - prawda jest taka, iż żeby coś w życiu osiągnąć, trzeba wnieść w to dużo wysiłku i to zarówno w sensie fizycznym jak i psychicznym. Docenić zatem należy naszą młodzież, która u nas studiuje, a poza studiami osiąga wspaniałe wyniki w różnych innych dziedzinach. Oni są naprawdę wspaniali i godni podziwu, a poza tym, jak pisze JM Rektor UZ w adresie gratulacyjnym do Adama Szartowicza: Dzięki występom naszych zawodników na arenie ogólnopolskiej, Uniwersytet Zielonogórski zyskał godny wizerunek sportowy.

Marek Dankowski

Pani Joannie Woś

wyrazy głębokiego współczucia
z powodu śmierci **OJCA**

składają

współpracownicy z Wydziału Inżynierii Lądowej
i Środowiska Uniwersytetu Zielonogórskiego

WYDZIAŁ MATEMATYKI, INFORMATYKI I EKONOMETRII

V Kongres Młodych Matematyków Polskich

Od 18 do 21 września 2014 r. na Wydziale Matematyki, Informatyki i Ekonometrii Uniwersytetu Zielonogórskiego odbywał się V Kongres Młodych Matematyków Polskich. Organizatorami Kongresu były: WMIE UZ oraz Instytut Matematyczny Polskiej Akademii Nauk przy współudziale

